

LBRIS

We know
books

Mary Poppins ÎN bucătărie

P.L. TRAVERS

Traducere din limba engleză
LUCIAN POPA

Ilustrații
DONE STAN

editura rao

în jurul mesei, așteptând pâine prăjită cu unt și prăjiturile. În afara acadelelor, totul era ca de-obi-cei. Umbrela lui Mary Poppins, cu mâner în formă de papagal, pălăria, împodobită azi cu un trandafir roz, mănușile și geanta erau așezate toate la locul lor. Copiii stăteau și ei fiecare la locul lui. Iar Mary Poppins își vedea de treburile ei de după-amiază, ca un vârtej dichisit și ordonat.

CUPRINS

Mary Poppins în bucătărie

Duminică.	5
Luni.	12
Mărti.	20
Miercuri.	26
Joi.	32
Vineri.	38
Sâmbătă.	43
Duminică.	48

Cartea de bucate a lui Mary Poppins de la A la Z

Banane cu miere.	55
Bezele.	57
Budincă practică.	59
Budincă Yorkshire.	61
Cartofi.	63
Chiftele din carne de vită sau Hamburgeri mici.	65
Friptură de pui cu sos din miez de pâine ...	67

Fursecuri cu ovăz	70
Păstrăv.	72
Pâine cu tocătură de curmale	74
Plăcinta păstorului.	76
Plăcintă cu cireșe.	79
Plăcintă vegetariană	82
Pupici dulci	84
Regina budincilor	86
Salată de fructe	89
Sos pentru salate	91
Stele de turtă dulce	93
Sufleu de lămâie	96
Șarlotă de mere sau Mere Brown Betty	99
Tarte cu dulceață.	101
Tocană irlandeză.	103
Tocană Lancashire la cuptor.	105
Tort cu nuci.	108
Tort cu susu-n jos	110
Tort de Paști	112
Tort foarte simplu	114
Tort Zodiac	116
Tortul Regilor sau Tort A douăsprezecea noapte.	119
Varză.	121
<i>Index</i>	123

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TRAVERS, P. L.

Mary Poppins în bucătărie / P. L. Travers ;
 trad.: Lucian Popa. - București : Editura RAO, 2015
 ISBN 978-606-609-852-6

I. Popa, Lucian (trad.)

821.111-93-31=135.1

Editura RAO
 Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

P.L. TRAVERS
Mary Poppins in the Kitchen: A Cookery Book with a Story
 Copyright © P. L. Travers, 1975

© Editura RAO, 2014
 Pentru versiunea în limba română

2016

ISBN 978-606-609-852-6

Duminică

Era duminică.

Toate casele de pe aleea Cireșilor moțăiau, în bătaia soarelui de după-amiază – toate, cu excepția celei de la Numărul Șaptesprezece, care se trezise de-a binelea și de unde se auzeau gălăgie și râsete. Domnul și doamna Banks luau ceaiul în camera copiilor, împreună cu Jane, Michael, John, Barbara și Annabel.

Dintr-odată, ușa se deschise și intra doamna Brill, bucătăreasa, cu un vas plin cu ceai abia făcut în mâini.

– V-aș ruga să mă ascultați puțin, doamnă, spuse ea în timp ce se așeza. Am primit niște vești, continuă doamna Brill și scoase din buzunar o telegramă.

– Sper că nu sunt vești proaste! se impacientă doamna Banks.

Însuși cuvântul *vești* era de rău augur, iar ea privi telegrama cu neîncredere.

– Să vedeți, este vorba despre nepoata mea, zise doamna Brill. Toți cei patru copii ai ei au făcut pojar. Așa că trebuie să mă duc și să-i dau o mână de ajutor.

– Oh, *nu!* strigă doamna Banks, pe un ton strident. De ce trebuie să se petreacă toate în același timp? Ellen e răcită cobză, iar domnul Banks și cu mine ne pregătim să mergem la Brighton pentru o săptămână. Ai auzit, George? se întoarce ea spre soțul său. Doamna Brill trebuie să plece! Ce Dumnezeu o să facem? Cine se va ocupa de gătit?

Domnul Banks, care stătea pe jos în patru labe, prefăcându-se a fi un elefant, cu John și Barbara pe spate, se ridică, gâfâind, în picioare.

– Întreab-o pe Mary Poppins, răspunse el. Se va descurca ea, în vreun fel sau altul.

– Dar poate ea să gătească? se vaită doamna Banks. Cu micul dejun și cu cinele nu o să fie cine știe ce bătaie de cap, dar cum rămâne cu mesele de prânz?

– Hm! se auzi din prag un glas bine cunoscut, urmat de un pufnit sonor.

– Bineînțeles că poate să gătească, spuse domnul Banks. Mary Poppins poate să facă orice, nu-i așa, Mary Poppins?

Domnul Banks era un om plin de tact.

Mary Poppins clătină din cap.

– Am doar o pereche de mâini, zise ea. Iar acestea sunt ocupate.

O ridică pe Annabel de pe podea, iar John și Barbara, fiecare din câte o parte, îi îmbrățișară câte un picior.

– O să-ți împrumut mâinile mele, Mary Poppins, se oferă Jane. Așa o să poți avea două perechi.

– Și eu, nu se lăsă nici Michael mai prejos. O să te ajut. Mi-ar plăcea să învăț să gătesc.

– Și eu, spuse John.

– Și eu, zise Barbara.

– Ai putea oare să o scoți cumva la capăt, Mary Poppins? Taxiul trebuie să ajungă dintr-o clipă într-alta. Poate că ar trebui să anulăm comanda... Dumnezeuule, oh, Dumnezeuule!

– Și când oare n-am reușit eu să mă ridic la înălțimea așteptărilor? spuse Mary Poppins, cu emfază.

– Oh, niciodată, niciodată! strigă doamna Banks. M-am gândit doar că sunt atât de multe de făcut, iar Robertson Ay mai mult doarme decât stă treaz, așa că nu e nimeni care să-ți dea o mână de ajutor.

Mary Poppins zâmbi cu un aer superior.

– Am prieteni și rude, spuse ea. Și, de asemenea, am și o carte de bucate.

– Oh, ei bine, dacă într-adevăr crezi că o poți scoate la capăt...

Ușurată și amețită, doamna Banks își împinse înapoi scaunul și se ridică.

– Mă duc să-mi încui valiza.

– Deci e în regulă, zise domnul Banks.

Putem lăsa totul în seama lui Mary Poppins.

Își turnă o altă ceașcă de ceai, pe care o bău în grabă, după care coborî la parter.

Cât ai bate din palme, taxiul ajunsese la ușă, unde așteptă cât timp fură rostite cuvintele de rămas-bun, după care o apucă pe alee, pierzându-se în zare.

Doamna Brill, cu o valiză în mână, se opri la ușa din față, în drum spre ieșire.

– Ți-am lăsat sandviciuri pentru cină și o prăjitură foarte simplă.

– Mulțumesc frumos, rosti Mary Poppins.

– Dar am crezut că *noi* o să ne ocupăm de gătit! exclamă, dezamăgit, Michael.

– Sandviciurile nu au nicio legătură cu gătitul, Michael. O să începem de mâine.

– Dar, Mary Poppins, tu ne spui mereu că mâine nu vine niciodată.

– Ei bine, atunci luni, zise Mary Poppins. Pentru că ziua de luni vine întotdeauna,

negreșit. Acum, fuguța pe scări în sus și gata cu discuțiile!

Jane se uită la Michael.

Michael se uită la Jane.

– Măine! șoptiră ei, având amândoi senzația că se aflau în pragul unei noi aventuri...

Luni

– Și o sticlă de esență de vanilie.

Mary Poppins își împături lista și o puse în poșetă.

Băcanul și vânzătorii lui ambalară maldărul de cumpărături și le așezară în cărucior.

– Acum, acasă! exclamă cu vioiciune Mary Poppins, împingând căruciorul și apucând-o iute, mai întâi pe aleea Cireșilor, apoi pe cărarea din grădină. Cei patru copii se răzlețiră pe urmele ei, încărcăți cu provizii. Fusesse o dimineată plină și simțeau cu toții că trecuse prea mult timp de când luaseră micul dejun.

– Ce ne gătești astăzi, Mary Poppins? vru să știe Jane.

– Friptură de vită la cuptor, răspunse Mary Poppins. Și budincă Yorkshire, pentru că merg foarte bine împreună, și doar o idee de varză.

– Ce! Nicio altă budincă? întrebă Michael, pe un ton poruncitor. Eu trebuie să închei cu ceva dulce!

– De ce nu cu stelute de turtă dulce? se auzi o voce în spatele lor.

Se întoarseră cu toții. Și chiar acolo, la poarta de la Numărul Șaptesprezece, dădură nas în nas cu doamna Corry, micuță și elegantă, și cu cele două fiice impozante ale sale, Fannie și Annie.

– Am venit să vă dăm o mână de ajutor, spuse veselă doamna Corry.

– Dar o ajutam *noi!* zise țănoș Michael.

– Atunci o să vă ajutam pe *voi*, insistă doamna Corry, rupându-și repede unul dintre degete și dându-i un baton de zahăr cu aromă de orz.